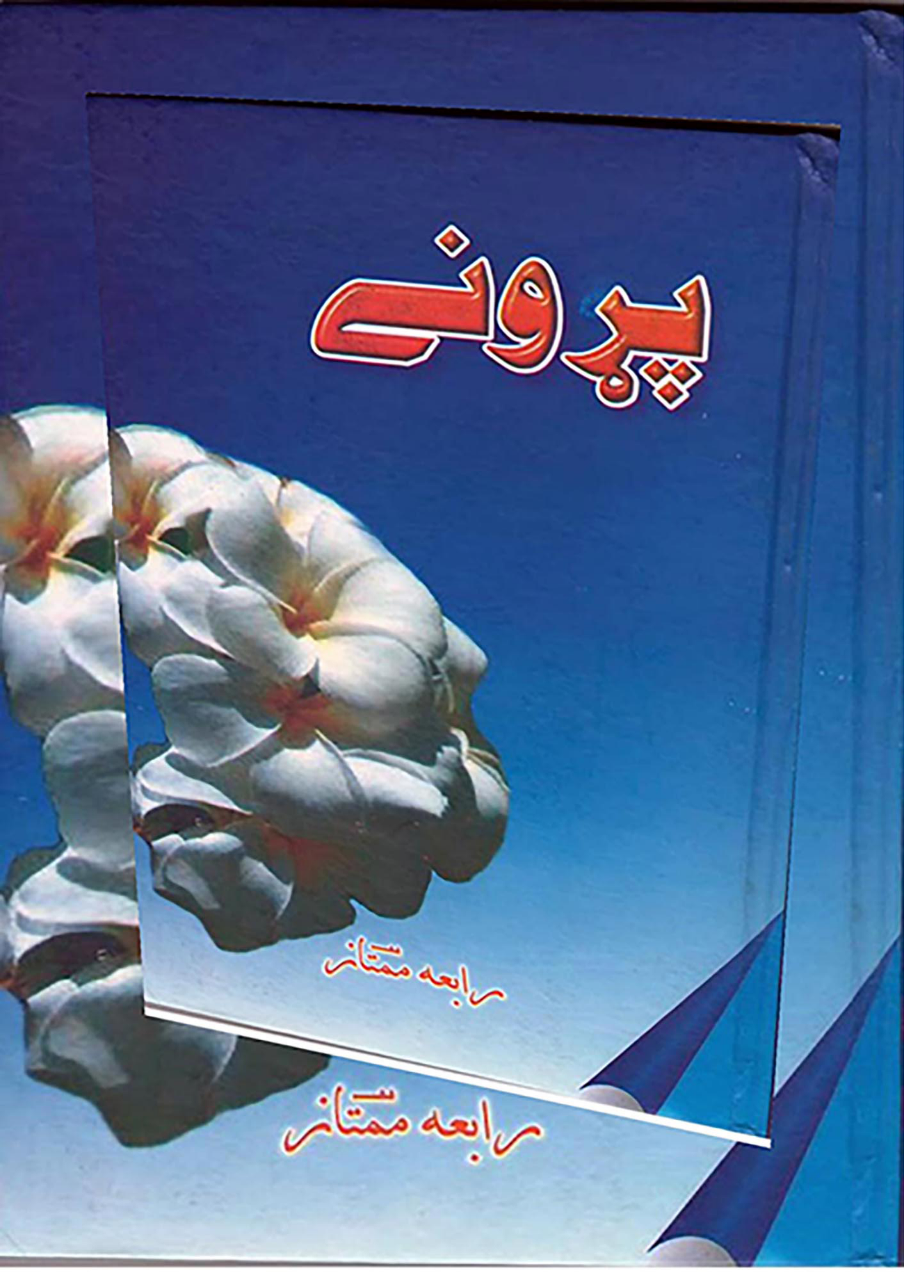

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروني

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ــــــــ پړونې
ليکواله ــــــــ رابعه ممتاز
د چاپ کال ــــــــ ۲۰۰۴ء
پريس ــــــــ جدون پريس خيبر بازار پېښور
بيعه ــــــــ ۱۰۰ روپۍ
کاتب ــــــــ محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور
۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼاکانو ترجمانه
دَ پېرونو پېراوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابر
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

پـه جنازه مې سپين پړونی خور کړی
زه خو له کوره بې پړونې نه ځم

زما د مينې قاتل کړې سر تور
زه په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بدنامه داغ به راپورې کړې تا
پام چې پړونې له مې لاس رانه وړې

کله مې تور کله مې سپين پړونی
ستا د نظره داسې ځان پټوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمېر	لیک		مخ
۱	پېرونے	عبدالله جان مغموم	۹
۲	منته	رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)		۱۶
۴	ځُم د مدینې نه نن (نعت)		۱۸
۵	د حوا لوُر (نظم)		۲۰
۶	بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)		۲۳
۷	په تورو نیمو شپو کښې دیدنونه څومره کړې (غزل)		۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے		۲۵
۹	د خپل کلي خړ کورونه (نظم)		۲۶
۱۰	مشران (نظم)		۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)		۳۰
۱۲	څڅې رانه پسته نهٔ کړې خطا نشي (غزل)		۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)		۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله ښې ډېرې روږدې شي (غزل)		۳۴
۱۵	نوې دُنیا (نظم)		۳۶
۱۶	ستا د مینې مشال لاس کښې (غزل)		۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وخت ډوبېږي (غزل)		۴۰
۱۸	تمغهٔ امتیاز دې مبارک شه (نظم)		۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نهٔ به د باران نهٔ د بړلی نهٔ د سیلۍ قیصې	۴۵
۲۰	خپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لخته	۵۶
۲۶	ما ته خو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	۵۷
۲۷	دور (نظم)	۵۸
۲۸	زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کاڼي نه خو جوړ نهٔ دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د درېو تکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څهٔ به تېرېږې د نېک خوا کمے دې نهٔ وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	خپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپټه	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	د ژوند جونګړه کښې وېرېږه مه زهٔ (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	خُنثى خلق (نظم)	۷۵
۴۱	شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نهٔ يې اشنا زهٔ په خلقو څهٔ کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر دپاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه اوږده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښهٔ اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به ګورو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لُور (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کېږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوې نه شې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کیله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	ذوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	دژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځای کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مینې دهرچا نه زه پټوو مه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زه به ستا دلاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خوره زندګې شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونے"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پړونے" ستاسو په وړاندې دے ـ حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلنې" کتاب شاعرې که هر څو فنې کمزورۍ لرلې خو ددې خبرې نه انکار نه شي کېدے چې لوستونکو د فنې کمزورو باوجود د سپیلنې شاعرې ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو ـ د رابعه ممتاز دویم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے ـ دغسې ئې شاعرې هم ښکلې ده ـ زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي ـ

د "پړونې" شاعرې په هر لحاظ سره د "سپیلنې" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده ـ په غزلونو کښې نوې خیالات ـ نوې جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوې دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړونې" په شاعرۍ کښې جدت راپیدا شي ـ او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده ـ د جدت سره سره د پښتنې ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلے شوے دے۔ د مثال په طور دا شعرونه یې وا خلئ۔

ــه چې لوړ د دېوال ته خېژي نو ښکارېږي به د لرې
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې ښې شي

یا

ــه د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه روښي
کله خبر وې که څه وې دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جز دے او بیا څه دېوالونه خو ...... د پښتونخوا د لارو کوڅو اصلي نقشه را کاږي۔ ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا د دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنۍ" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پروني شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي ـ چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنۍ شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي۔

زما په خیال چې د "پروني" په لوستو به د لوستونکو دا ګیله تر ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پېش کړم۔

۱- ــ دا مه وایه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په ټټه ټټه ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- د جونګړې لوګے ښنه دے
زړه ئې او ښکو سره مل کړم
محدوته به زړه څه کړم
چې زړه یم پکښې پرېشانه

۳- د ښنګرو شرنګا مې اورې
د سنګو مې خبر نه شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږي

۴- ما په کودر څک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په مېدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دليل ورکوي - حقيقت دا دے چې څنې څنې نظمونه ئې د خيالاتو او جذباتو په لحاظ زړه شاهکار ګڼېم - لکه "لويتهډ" "پښتون" "قسمت"

د چېن کلي ئې کورونه او داسې نور څو نظمونه چې ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دويم کتاب "پرهرونه" ستاسو په مخکښې دے او ورسره د چېن دريم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" د چېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي ـ
والسلام

عبدالله جان مغموم

مننه

ما چې خپل اولنے کتاب " سپېلنۍ " چاپ کولو نو دا اُمید مې نۀ وُ چې پښتانۀ رونړه خوښند به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زۀ د پښتنو رونړو خوښندو ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوښندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زۀ خپل دوېم کتاب " پړونے " په دې چاړه چاپ کوم چې رونړه خوښند به دَ " پړونې " سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د " سپېلنۍ " سره کړې وه - او زۀ به دا دې جوګه شم چې خپل درېم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولنې کتاب " سپېلنۍ " په لوستونکو کښې دَ خوښندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوښندو میانو سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په کښې شمېر کښې خوښندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د " سپېلنۍ " د شاعرۍ په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونو ته دا دليل وړاندې کړے وُچې زهٔ دَ شعر دفني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د "پړونې" په شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه شي "پړونے" هم زما غَزلونو او نظمونو مجموعه ده - په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور - نغرے او جارګے دي - او يا مې لُور، خور، مور او زامن دي - په اکثرو نظمونو کښې ما د غه کردارونه د موقعې په مناسبت سره ستائيلي يا کنلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مينې له اهميت ورکړے دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پيښور ګوهر يو نظم دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي " چې د مينې پېغام هرچا ته اورسوم او د هر لوستونکي په زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي -

د لوئ خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه خوښندې به د "پړونې" سره هم دومره مينه اوکړي لکه چې د "سپلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي وکړئ چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې پاڼې" هم ژر تر ژره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورې ته ورځم لــه تا
خانه کعبه ته زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وي
او د خوني زړګي درمان مې ته وي

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کور ته ورځم له تا

د الله کوره سودا مې ده ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ده ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کور ته ورځم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د ورځې وربږم په تا
د الله کور ته تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته دی نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بیابیا

چې هر څوک کښي ځارېږم لهٔ تا
د الله کور ته تاوېږم لهٔ تا

بنار د مکې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
د الله کور ته تاوېږم لهٔ تا

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدينې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدينې نه نن

داسې راته ښکارې زړهٔ مې بېل شو د سينې نه نن
ځم د مدينې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې يو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم د دې نېټې نه نن
ځم د مدينې نه نن

زهٔ خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وُم
هر غم نه زهٔ خلاصه وُم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدينې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تږے هم ددې چينې نه نن
هم د مدينې نه نن

ما وې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم ته به د زړه حالونه وايمه
شپه ورځ به ښکليا يمه
زړه مې ډېر خوګيږي چې زه هم پاکې روضې ته نن
هم د مدينې ته نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پیدا ئې
ته خو اهش د بابا ادم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ریشتیاء چې ډېر ښه ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لورئې نو رحمت ئې
که ته خورئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځېل کور ئې څوکیداره
د بچو ئې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا ئې
په نامه باندې حوا ئې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدائے شامله
په رضا د خدائے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

چې ستا کور پرې آبادېږي
مال او سر دې کړه زارېږي
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
ته د خوږ زړگي شفا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروې ته
خو نیول کور اباد وې ته
ته د صبر انتها ځې
په نامه باندې خوا ځې

د کور چې څه بامبېر وي
که هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ځې ته ښکلا ځې
په نامه باندې خوا ځې

په تخلیق کښې د انسان
خدای ستا واخست امتحان
په رضا د خدای رضا ځې
په نامه باندې خوا ځې

ممتاز داسې کار او نه شي
ستا نامه بې نامه نه شي
ته ساده د دې دنیا ځې
په نامه باندې خوا ځې

ځان ساته له هره توره   د دنیا د هر پېغوره
همسې ولې وارخطا ځې   په نامه باندې خوا ځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

ټول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
د الاختنګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بڼکا سبا کتو له ستلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شوې
ورک د کلو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ کوه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هرڅوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنونه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظونه څومره خوند کړي

دا مهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تشه پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که څه دي که کچه دي دعواونه څومره خوند کړي

رموز د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو خپل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو پهٔ ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندی ټیک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې پهٔ خندا شو ګُله
زما پهٔ زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې پهٔ سلګو اودهٔ شو
ځکه د رزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچېل کلي خړ کورونه

نن مې بيا په زړه وريږي ، دچېل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

''ادبر داماں په خوا کښې ، موږ به لوبې به کولې
نه په موږ دچا ''اواز وه ، نه زموږ په چا څه کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې يې ولاړه
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاره ده که ښاړه

هر يو کور کښې به ماما وه ، هر يو کور کښې به بېبو وه
داټول کلے يو کور وه ، داټول کلے رور او خور وه

که به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هر يو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، يا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، دهغو به فيصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوې به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خپل نوه
دجړې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے او بې پاتې نه شي
که وي پیان اوکه شملي وي ، میلمستیا دې ددهٔ اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کورته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د دوډۍ اوکړئ ، څه پاخه کړئ څه توده کړئ
کوږې او بې پاتې نه شي ، زمونږ کلے به یې خوښ نشي

نه کور به خفه کېدلو ، نه میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه ډېر عزت وه ، دخلوص نزدک الفت وه

نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
دخپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چې سته لا اړل ، هاغه خړکوروند ورانشول

څه بنګلې شوې خړکورونه ، د ښو ښینتو برجوسته
آ کچه لارې ښې شوې ، د هر چا بیلې کوټې شوې

دیو بل نه ځان اونغاړي ، خپل غمو ځان له ژاړي
د هر چا شو جر کاروته ، د هر چا شو بیل کورونه

نه د ور خور محبت شته ، نه د پلار مور خه عزت شته
په نفرت هر چا سته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړه تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا خنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے

ممتاز داسې ځان ځاني شوه
په ژړا هم سود نه کیږي
نن مې بیا په زړه وریږي
د خپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
ددې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږه به ډېر ګران وو هغه څه شو

مسئلې چې به یې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب دپاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستّان موږ به چاله څه تسلّي ورکړو
موږ ځېله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړه ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څه غمژنې شان قصې دي

کله صبر کله اوښکې
ننداره د زړه کوټه

څه پرېشانه دي وختونه
څه پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نه پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا دمینې مشال لاس کښې
په ښیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوږې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

ته خو زما زړهٔ ې زما مینه ې
پام کوه جانیه د بل چیا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلی یم
هسې نه پرون پښانې را نشې

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښنې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هیڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلۍ دپاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

34

دا ستا د را تلو لارې کله بنې ډېرې اوږدې شي
چې نه دې سوال جواب وي نه راتګ دې بیا پیدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا دهبار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلیږی نکړم ، جانیه خپله راشه
زړهٔ مې تا نه ګیله من دې چې ورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختړې نو ښکارېږې تې مه دلړې
پهٔ دې چیتو دیوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې دمودو ګیلې پخله کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګيني ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځان مې دې، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دانڼه وايي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ پسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غموږ دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبرنهٔ دي
دا خو ځناور دي ته به وې هېڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به تهٔ او زهٔ دیو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه دخپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځای کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدای د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبونکړې لوږې بنه دے
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړې
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذړهٔ مې هر وختې ډوبېږي
هیڅ علاج یې نهٔ ښکارېږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې په څهٔ سخته تېرېږي

ناکردې دې چې رایاد کړم
د باران په شانې ژاړم

دغمونو په ګرداب کښې
مې دَ ژوند کشتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز
دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان ته چې مغموم نه د تمغهٔ امتیاز په اخستو
د عقیدت پېرزوینې ــــــ (ممتاز)

اې د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اې په هر څه مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته به کلي په وطن کښې
چې په ښه نامه یادېږې

که دې دور که دې تربور دے
ته د هر چا پکار یږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د کومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

په ښتیا چې فرښته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځاے کښې ته ئې یادشوې
په تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز له هرې خوا دے

زهٔ غازي ، شعیب ته ګورم
خوشحالی نه په خندا دي

چې ضیاء مې هم کرنل شو
نعمتونه د الله دي

غازي ، شعیب ، ضیاء د زامنو نومونه دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر او باسمه دېر زه
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسنه هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکرئیه

خوږندو رونړو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلی نهٔ د سیلۍ قیصې
ماته به تهٔ نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبر د ته ښکاره صبا غوږ غوږ شمه
تهٔ که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دې قیصې

ما سره خوشبه ورځې د اغم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا یۍ قیصې

یو ځلے بیا موږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زهٔ ئې او سو مه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعده رشتیا شوله
او به کړي ممتاز ته څو دمینې ښځوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نه وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کېږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

که په لنډو لارو لاړ شي
نو منزل ته نه رسېږي

د پښتو ټولو په لار کښې
لختې هم وی اعراب هم وي

ستا تدبير به کار اونه کړي
د تقدير مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی ډکرښو ځان له
يو جوړ شوے کتاب هم وي

دخدائ ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونه کړې

د غريب عاجز نادره
په تندی کښې محراب هم وي

توکل په الله اوکړه
دا روان شه د زړه سره

په دې دتکو تورو شپو کښې
ځليدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوې په نامه ناسته وه - او بیا بل ته ورترغاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس د بل شومه
زه لکه ګوډۍ ادل بدل شومه

او سوزه قسمت د لوبو او سوزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه پټه لوګې پټه لمبه شومه
زه چې د نصیب په اور جل بل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدای لاس کښې دي
سترې د دې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرځ د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ لکه د ګل شومه

ګرځم پهٔ خیالونو پهٔ سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانېږي نه
شومه زهٔ وادهٔ خو پهٔ کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

يم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خيال کښې روانه

د دنيا په دې بازار کښې
نا خبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فرياد وي
هر يو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خو چې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مورشته
نه مې رورشته نه مې خورشته

خوښدي روڼه مې جدا دي
هغوی ټول د بلبل چا دي

تصور کښې مې کرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبو نو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رنها شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدائيګو عمر کم دے

ممتان خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټاله به لالیه په ږمو درشم
ټاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښتودې ته
ستا کتو له زهٔ به په بلو درشم

ماته پخوانه خبر یې مهٔ یادو
زهٔ به هم بیا جانه په ګیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښیمانه شم
زهٔ به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پړونې کښې راپټ کړمه
زهٔ به دې دیدن له په پړدو درشم

ټا سره ممتاز چې وعده کړې ده
ټاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دا ئ څهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاردهٔ چې لنډېږي نه

راشه داختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نهٔ زړهٔ مې خوشحالېږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رنها راشه
تکو تورو شپو کښې دیدن کېږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کېښودو
ستا دشملې وَل راته ښکارېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبري دي اورې راورې
ویمه چې ربیار دې حصار یږې نه

زه به دا کیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو په کیلو څوک خوشحالیږي نه

ماسم د مابنامه اوربل خور کړلو
راشه په تیاره کښې څوک ښکاریږي نه

کله وې درحم او کله نه درحم
ښه شوه چې ممتاز لیونی کیږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لښته

پهٔ لاره چې ټوله رپېږي کنه
پېغله يواځې ده وېرېږي کنه

حيا نه ډکې سترګې سنهٔ او چټې
مزکې ته ګورې چې شرمېږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د رونو خور ده بدنامېږي کنه

پهٔ سپينو لېچو يې بنګړي مزه که
دَ ګلو لښته ده ماتېږي کنه

پړونې يې تاوُ کړو له ځان نه ممتاز
کلی ده پاسنو کېښې پټېږي کنه

★★★

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته د چا مخکښې د ګیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د روزګار د ځان په دې باندې لږ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د جرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د پښو سو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما خپل دے په ښمته باندې به ختم شي
ماته د دعا او د خیرو خبرې مکوه

زه د ممتاز مخکښې په شپږو شپږو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسویلو خبرې مکوه

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دسترګو نور دے
دا زما د ابسه زوئ دے

پهٔ آباد دبابا کور دے دا زما دمینې رور دے
مابه غېږ کښې لوبولو، مابه هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، مابه هلته رسولو
پهٔ دنیا مې دمور کور دے، دا زما دمینې رور دے

دے چې لوئې شولو عاقل شو
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړۀ تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې زړۀ خفه شو د ګیلې نه پس ګیله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل ټبر کښې پۀ داډه وي

پۀ اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې پۀ یو غیږ کښې لوئ شوي
هغه کله جدا شوي

د شیطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے د غوښې څهٔ د کانې نه خو جوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زور نهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندې زما زړهٔ یې زما مینه یې
څنګه وایې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تړ مې اوښکې مې له سترګو ځي
ما به پهٔ دې پوې کړې ستا پهٔ مینه کښې خوا ور نهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښه یې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانه دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ښکلو په قلار کېنې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې خو بست نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتو به دوی پوهیږي
جانان تو مړه بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کېنې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تړلی ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کېنې اېښي ستا د مینې خیراتونه
بنده ګرزان په زما کېنې یې که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښـه وه
چې راغلے مې دلبر وه څومره ښه وه

ما د ژوند خوانه به وارې قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زه دا ده وم
که به کور که به بهر وه څومره ښه وه

ما په لپو به منګلے راډکولو
دے چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به ئې نيولے وه په مينه
څومره ښکلے مازيګر وه څومره ښه وه

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هېڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې یې څه نه وُ ومه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د ذړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ابدم به ځې په اوربل کښې یا جوړوم به ترې هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکارې نور مې هېڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه يمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدايګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس يو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ بښکاریږي

د ممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روښ خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تا پسې شوکیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څهٔ به تېرېږي - د نېک خوا کمې دې نهٔ وي
چې زړهٔ دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نهٔ وي

د اکور دې اے جانیه - تل په تا بانندې آباد وي
چې ته پکښې ګرځېږې - د دنیا کمې دې نهٔ وي

باغونه سرهٔ ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نهٔ وي

د ستوري د آسمان دې همېشه د اسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - دَ برېښنا کمې دې نهٔ وي

ما مهٔ پرېږده یوا ځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څو کهٔ خالق ډېر وي - خو بس ستا کمې دې نهٔ وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پرېوځې بدنام مهٔ شه
کهٔ څوانه کهٔ زړه وي - دَ حیا کمې دې نهٔ وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائی شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دړه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې ګرځېږم

ماپهٔ دې خبره پوې کړه
دَاُلفت انجام به داوي

مینه اُوردے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته پهٔ طمعه
دچمن مې ابیاری کړه

ګُل زمانصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

راځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګ ته خو را روان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژاړو په يو بل پسې بيا روستو توبه څه
په ژوند به ټول يو ځائ شو ديدنونه به نښه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځائ کېنو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وي زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول نښه کړو

د استاد زړه خبر چې زما د پاره مرګ وځه
زما پوهې ګيله ده نو رنجګونه به په نښه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائ شو دیو بل سره په مینه
ګیلې ماڼې به نه کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د بښګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیسونه به ډېر اوکړو

ممتاز د پخوانو خلقو به ښکنه بنه مثل وُه
روبهٔ په ډانګ بېلېږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
ښېښتې بېغلې د حیا یوه نمونه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د ورځوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خوښتا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په ځمه کښې اخلې وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خوښته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدائے خبر چې څۀ لیکلي دي
هېڅ پرې نۀ پوهېږم چې دې څۀ راته ویلي دي

کۀ دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلي دي

ستا نصیحتونه زۀ پلو پورې ټول اوتړم
ته چې را په یاد شې ټول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځائے اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېچرې بیا رانشي
تا پسې مستان ډېر په سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

72

د ژوند جونګړه کښې وېرېږمه زهٔ
دا بې لهٔ تا وارخطا کېږمه زهٔ

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
کهٔ په محل کښې هم اوسېږمه زهٔ

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زهٔ

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مهٔ ورانـــوئ
پهٔ دې ګلانو خفه کېږمه زهٔ

لالیه ماله ناګهانه راشه
پهٔ انتظار کښې دې کړېږمه زهٔ

پهٔ ممتان هغه وخت قیامت وې جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

~~~ ★★★ ~~~
~~~

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړه په آئینه کښې ښته ئې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې ښته ئې

دا بې لتا څو ځان نیمګړې ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې ښته ئې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړه هرې حصّه کښې ښته ئې

زما د مینې امتحان اخلې ښته
زما د ژوند هرې قیصه کښې ښته ئې

ممتاز دې اوس د زړه پړدو کښې پټه ئې
چې د رقیبانو نه پړده کښې ښته ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښې خلق

کینه ورديِ ذوَر وردي ښُې خلق
ډېر په کبرپهٔ غرور دي ښُې خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ښُناور دي ښُې خلق

چې دنیا څوک د عقبٰی د سره زار کړي
کوره څومره بختور دي ښُې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ښُې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې پخلا کړه
چې لهٔ تانه مرور دي ښُې خلق

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلي کښې ډېر ګلونه شته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه شته دے

سپينې سپوږمۍ ځکه ميګے جوړې
ستا په زړګي کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل د پېچ وخم چې ګورم
د ومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانانه
لا د ممتاز زړهٔ کښې شکونه شته دے

تهٔ چې پکښې نهٔ یې اشنا زهٔ پهٔ خلقو څهٔ کوم
سترګې مې ړندې شه زهٔ به دغو سترګو څهٔ کوم

ټوله شپه پهٔ طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زهٔ به دغه راتلو څهٔ کوم

ذرهٔ نهٔ ذرې ته لاړ وي ټول عالم راته هم دا وائي
تا پسې لار کښې پرېښوم زهٔ د ذرې پهٔ لارو څهٔ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښي

اې زما لخت جګره
اې زما د زړه کي سره

اې زما دَ سترګو توره
اې زما دَ زړهٔ ټکوره

چي ته نهٔ وې پيدا شوې
په نامه وې تش ياد شوې

زهٔ به ستا ؤمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خيال کښي په سوچونو کښي
ستا خاکه مي جوړه وله

بس د مېنې يو دنيا مي
په نظر کېني چو رلېد له

تصوّر کښي مي لويو لې
په څنګل به مي کي ځولې

په سختو او تکليفو نو
راغلي ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات ښکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوښېدمه
په هر ځوئ دې رسېدمه

ستا زما تر مینځه ګله
څه عجیبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نه شې
چرته اوږدې پاتې نه شې
هسې نه وې خوب درغلے
چرته کټ نه ې لوېدلے

څو چې لوے شوې د زړه سر
زه دې فکر کوم او تره
هسې نه بهرته لاړ شې
څه ضرر درته پېښ نه شې

زما زړه کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني تهٔ اوس نشهٔ عاقل یې
هسې نه چې نا قابل یې

ځو په سپینه بېږه زوړ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدای دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي بچې پوهٔ شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ژاړې
شپه او ورځ بیا داسې وایې

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یوازې زهٔ یم

ځو مور اوس دنیا نه لاړه
رابه نهٔ شي بیا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څهٔ کړې
په تېر وخت به ارمان څهٔ کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبنو د نسر دَ پاسه
بوج د اښکو مې درنيږي

زهٔ د ځان نه خبرنهٔ يم
سترې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک دغر دَ سرنه
چې پهٔ زمکه راغورزيږي

دبنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبرنهٔ شو

١ زما ساده جانان چې
پهٔ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شېبه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي دو دو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په څپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر ځا دېر اِتبار کولو
ځکه خو هر ځوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښهٔ اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نهٔ دې پهٔ دولت او نهٔ عزت کم شي
تهٔ چې پهٔ خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرچې تهٔ پهٔ مزکه خو آسمان يې ته
تهٔ چې د پردي خپل احترام کوې

تهٔ به د هر چا زړهٔ کښې اوسېږې تل
تهٔ چې ښهٔ خصلت پهٔ هر مقام کوې

زهٔ ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
تهٔ خو نصيحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ليمو باندي راواوړي
په ننګو اوښکې خوړې شي

په ګرېوانځ باران باران شي
په خوله کښې مې راتوې شي

د زړګي په غم بنا ده کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بچي واره
په ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکي ګودم
ترمې ترمې راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ بهٔ څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ پهٔ رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوهٔ شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس پهٔ دغه لوئ شوم
چې مې هر چا نه ګیلې شي

—***—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقیبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمنځه، د رقیب هېڅ وڅه کار نشته
خیر دے اے جانیه دې لانجې سره به ګورو

ماته د بیلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لا د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګروون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زارې نهٔ مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

تهٔ څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونۍ وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښایسته کونتره یې، ناسته په دیوال یې ته

ستا طلبګاران خو جونۍ، هر ځای یې ستا په طمع دي
ځان نه خبرنه یې چې راګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

تا د بابا کور په خپل هنر باندې دنیا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دونو د بابا د سر شمله یٔ تهٔ
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ دشتیا قیمتي لال یٔ تهٔ

تهٔ د پردی کور یٔ مور دې هر وختې پرېشانه وی
تهٔ کهٔ پهٔ کور یٔ یا ولاړه په دېوال یٔ تهٔ

څهٔ اوکړمه لورې دا د خدائے او رسول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یٔ تهٔ

تهٔ به شې وادهٔ زهٔ به دې کور کښې سودائي شمه
کرحم به تمول کور کښې چې به لورې په خبر حال یٔ تهٔ

تخت خو به زهٔ در کړمه خو بخت دې درله خدائے درکړی
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې دَ انتظار

غمه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
دَ سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زهٔ وم په انتظار
یو زهٔ وم په پرېشانه یو زړګے دَه په درزار

ځان سره نکیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

دېره اوږده شپه وه په هیڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه نکه د کال به تېرېدله

زړګے مې په درزا شو څهٔ کښتا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو پیشو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې څه بې ځانه غوندې ومه
زه ئې بې لوظه باندې حېرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حېرانه ومه چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرېوتېدل
ورې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به ئې کتل نژدې نژدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې ګېرچاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدائیګو خې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څه خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څه خبرې

سره شوه په خندا او رانتر شوه دا مې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصه له ما سته

زه هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زه هم یو آرزو او تمنا د ستا په شان لرم

ستا که په زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم دادې زړه باندې یو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غرونه ښړولي دي
ما هم انتظار کښې د پرعمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې د پرې شپې شو ګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختي سختي هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مسېدل هم ازده کړي دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تلے یُم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تلے یُم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلے یُم
اینې ماته کورې دادې بیا ورله راغلے یُم

خو بخت ېٔ دراتلو نهٔ دے نو نهٔ راځې آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځې آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دي
مهٔ زیاتوره غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نزیر غوندې چېه دعوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې راباندې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ؤمه سترې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه نو ستومانه غوندې ؤمه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حیران غوندې ؤمه

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه ګرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیده مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه ګرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کوې زمانه

چې مونږ جدا یو د غماز زړګی به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ما ته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې په دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې په څهٔ کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړهٔ مې ژړېږي
بې تا، نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

پهٔ ژړا ژاړم سود مې نهٔ شي
بېلتون مې آولي پهٔ زړهٔ غشي

دا بې لتا مې جانانه زړهٔ کله صبرېږي
بې تا نهٔ قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدائي ده ډېره ګرانه
دنیا پهٔ ما باندې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه باران غونډې مې اوښکې را څڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پښتے دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ماشوروړه ده چې تاویږي
بس یو پښتے دے کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیروي پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څهٔ زما کېږي
بس يو پټے دے کمېږي

په چا ښهٔ وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

په هر څهٔ الله پوهېږي
بس يو پټے دے کمېږي

ممتاز دغه بس يو کار کړه.
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدائے په دغه خوشحالېږي
بس يو پټے دے کمېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهين

دخپل زوي کرنل ضياء (جټ پائلټ دی) د اداد کېدو په مناسبت

اې د شاهين بچيه، اې د همت زويه
اې په رښتيا پښتونه، اې د غيرت زويه

اې د جذبې خاونده، اې د هوا زمريه
د ارادې خاونده، اې د فضا زمريه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اې د شاهين بچيه، د شجاعت ټکرې
اې د طاقت نه ډکه، اې د طاقت ټکرې

اې د فضا زلميه تهٔ د سيلۍ نه تېز يې
اې د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د رفتار شاهینه ، د استا رفتار منمه
اې په رښتیا ښکاري ، زړه دې د ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، د استا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، د استا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، د استا جرأت منمه
اې د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زړه دې غیرت منمه ، خو دا ته ناست څه له یې
د اغلې پیلې غوندې ، د اسې ناراست څه له یې

ځان دې غونډ کړې ولې ، د اتړ مدهوش ولې یې
زما تورزنه زویه ، د اسې خاموش ولې یې

جو چې په ارام باندې ، ته عادت شوې یې کني
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوې یې کني

اوس خو د ښینو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې ته، بېره ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو، لړ بر وتلې شې ته

اوس ته آزادې شېړې، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر ته کار واخله
دا پاس فضا اووینه، نظر ته کار واخله

اے د فضا ښکارې، لاندې ټکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه تپوس خو نه یې، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره، د پرلوې توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے دمکې زمکې بیا را یادہ شوې
بیا زما پۀ سترګو کښې آیادہ شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه تۀ
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېرشې بیا به راتۀ شې
خلاصه به دغم هره فریاده شې

زۀ د زړۀ پۀ سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن پۀ زړۀ کښې دے
تۀ ممتّان جوړ اوس ویخه له خوابه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لُور د پښتون خور د پښتون مور يُمه
د که د پښتونه پښتنه د پښتون کور يُمه
زهٔ د مينې ښکله خو دښمن د پاره اُور يُمه
زهٔ يم پښتنه لوګے لوګے لهٔ پښتون دور يُمه

دا زما پښتون رونړې څوهرڅا پيژندلے دے
دا چې د غيرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې څومره بره رسيدلے دے
دا چې پهٔ عزت بانډې هر کور کښې زيږيدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بيا تر کله دوستو کيږي نه
دے چې قدم واخلي نو بيا مخې ځو ګيږي نه
دے د همت توره ده پهٔ يو طرف چليږي نه
دے همتي ځوان دے مصيبت نه څو ويريږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود دخپلو مټو لوئ طاقت ګڼي
دے دنور پرونې دآسمان نه هم اوچت ګڼي
دے دپردې دمور عزت دخپلې مور عــزت ګڼي
دے دمور خدمت دمور دپښو لاندې جنت ګڼي

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل په دجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر دجرګــو وي دے
دحق سره منکرے هم دخپلو دپردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت دمشورو وي دے

سل کاره نهٔ ئې ښهٔ دي خو یو دائې بدعادت دے
دَچا سره چې وران شي نو بیا دے لوئې مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کیږي پهٔ جرګو نهٔ پهٔ منت دے
هر څهٔ پهٔ سین لاهو کړي پهٔ یو دم پهٔ یو ساعت دے

دے پښتون دوکې ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نهٔ کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې پهٔ هر ځائې دشجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا پهٔ شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څه کیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

په دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د مرچا په ځان بار کړه

خدائ په دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

خدائ انسان د دې پیدا کړې
او په دې ئې د ې پوهٔ کړې

په نېکئ خدائ خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

ممتاز هر چا سره ښه کړه
دا توخه د عقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکار یږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
اوښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاچې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
مانه څو دې خپله قصه هېره کړه

او س څو به خبرې هرځائې کيږي نو
تا د راز خبره چې برسيره کړه

دا څو يو وړه غونډې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مينه په اخلاص کوم
تا مينه شکونو کښې راګيره کړه

ماو ټل په مرګ به جدا کيږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
مونږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیاتُسته پښینه سپوږمۍ ده

دا تن زما د پاره پروَن نه دېر بهشت دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ نخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هرڅانه بچ نخبر ه
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

دَ ګُل څو شبوئ چې ورشي بوراله په چمن کښې
تاوېږي دَ ګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غموږنه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خاندہ څو شحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهے نه يې
دا قصه بېګا صبا ده ته پوهے نه يې

مال دولت خو د لاس خيرے دے ځان پوهے کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهے نه يې

محبت خو څوک په زور کولے نه شي
دا خبره د رضا ده ته پوهے نه يې

راز د مينې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګليا يې ته پوهے نه يې

د خپل زړه علاج دې او کړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا يې ته پوهے نه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سیل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

شین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل ټوپونه

څو یو کس د ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شيدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه دکې

کله پانې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ داسې روان دے
لپونے د بيابان دے

ناګهانه داسې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته خهٔ رنګې بدبخت يې
ګل شوکے د هرې لخته

ما د زړهٔ وينې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه يو زمونږ ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېله

دَ هغه تور سرې چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې څهرې لاهغسې تازه دي

کېله نو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ خو مره بد قسمته یم
چې به رو ښکې تل څڅو مه

زما قسمت نو ښکارې
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا نو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېروو مه

هر څو کهٔ زړهٔ دادهٔ کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

د غر نه روچت غم دے
دا به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چوته خفه کیږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذرا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روس څه روا یمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب یې نه پوهیږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پیدا کومه
چاپیره ځان نه ګورم
په تیرو کښې شومه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه دوه روځم
ځان به کوم ځواته رسومه

دروند ملګرے لارو
تورو خاورو کښې روده شو

یو ځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نه ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښې یا غیچه بوزه
په صبر تازه کومه

د هرځه ته مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس ته مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نه کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه وُ، ومه ستا په انتظار

رقيب دې هر څه وائي زه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سر يې نور په چا نه کوم اتبار

د مينې په باغچه کښې مې يو ګل په نخښه کړے
اېږدم به يې په اوربل کښې يا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوړې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه ځار شم مورې
ستا دُعاګانو باندې بار شوم مورې

تا چې په څه خوار ولوی کړې یم څه وېلې نشم
د ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولې نه شم

زه چې پېدا شوم نو په هېڅ نه پوهېدمه مورې
د اسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه مورې

په څه خوار او په محنت باندې دې لوی کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوه کړمه زه

ته به وې وېښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زور قربان به دې د بډو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خواري څومره محنت دې ما سره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

موري چې پوخ شومه زلمی شوم دا ګفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کېږي چې خفه شې پرېږده
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شي پرېږده

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلی نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتللی نه شي

زه د مستاز په پاکې غېږې دا څوګند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې تخنبه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هرې یوې پاڼه کښې جدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کښېږي
زهٔ لا پرمه لاهو شومه اوس څهٔ به را وُچتېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ خو رمه تینه کونه نو زهٔ چرته قدم کښېږدم

زما توره نصیبه په رشتیا د غم نه ډک یې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل یې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زه پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زه ئې زړه پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څه اور لګومه

لالیه مهربانه ته جدا مه شې له مانه
دا ستا د راتلو لاره په ښو زړه جارو کومه

نن راشه د زړه سره د هیچا نه مه کوه ویره
په طمعه درته ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز خو تبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زه ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په هر طرف چې ځې نو زه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده يوا ځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا نو زه ژوندون هم په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وايې چې زه پاتې تر سبا شم

رقيب زمونږ تر مينځه د نفرت لارې ټوکلي
د هر څه به صفا شي خو که زه درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هيڅ په چل ځې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترېنه را شم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا د کړې
خو ته دې نيت صفا کړه چې زه پوه په دنيا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکليفونو

د غمونو په دلدل کښې نه د ځان نه د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دنيا په فرېبونو

د سبا په طمعه ناست، د ماښام تياره لانه ږده
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فريادونو

زه خو خپل فکرونه نه کړم، تا پسې مې زړه خوږېږي
چې ته څه رنګې لاهو شوې د اجل په دريابونو

په رضا د خدای رضا يم خو صبر سوال ترې کړمه
خدايه ته ناراضه مه شې زما په فريادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان يې هومره اخلي
خدايه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library